contra sanguinem huius vermicu
li. sed contra damnatos nō est vitre
us sed ferreus magis videtur esse.
quia nunquam āmodo inde liberabun
tur. Xp̄s enim liniuit infernum
et suos liberauit. Vnde Aug9. O
anima preciosa non auro redem
pta vel opibus sed sanguine ag
ni immaculati. Attende quātum
valeas et quātum pro te datum sit.
cogita ne tradas te iterum in per
dicōem pro qua xp̄s fudit sāgui
nem suum. satis carum te habuit
quod tā caro precio te redemit. Bern
hard9. O quam vehementer amplexa
tu amplexatus es me o bone ih̄u
in cruce vbi sanguis de corde. a
qua de latere. anima de corpore exi
uit. quid ego infelix faciam. quo
me vertā. si tātum thesaurū tam p̄
ciose depositū ymmo quem xp̄s proprio
sanguine indicauit contigerit ne
gligēcius custodire. Si stillātē
in cruce sanguinē dn̄i collegissem
eētque reposit9 apud me in vase vi
treo et quem portari sepius oporteret quid
facturus eēm in tanto discrimine
et illud obseruādum accepi pro quo
mercator insipiēs ipsa vtique sapi
encia dei sanguinē suū dedit. Sed
habeo thesaurum istū in vase figuli
et fictuli vbi multa picula et pluri
ma imminent. Hugo in psona
xp̄i. O xp̄iane serua animā tuam
ego pro illa mortu9 sum. si eam ami
seris ego pro illa mori non possum.
Rogemus.

Dn̄ica p̄. p9 penth. Sermo. cviij.

Diligam9 deum quoniam ipse
prior dilexit nos p̄. Joh.
iiij. In verbis istis hor
tur nos apl's ad dilectōem dei Ca
ritas enim ignis est et ignis non
potest melius accēdi quam in igne. Io
proponit nobis caritatē xp̄i vt nos
accendamur vicevsa ad deum di
ligēdum. Ostendit autē nobis cri
st9 suā dilectōem multis modis
Primo quia de nichilo nos facē di
gnatus est et ad ymaginē suā re
formare. Quomō potuisset de9 ho
minē magis honorasse quam per hoc quod eū
ad ymaginē suā formauit. Ber.
O homo cogita qualē te fecit dn̄s
quia sm̄ corpus egregiam formam
scd̄m animā ymaginē creatoris
insignē. Sed tu auare tu supbe
tu luxuriose. deum qui te genuit
dereliquisti. et oblitus es creato
ris tui etc. Tamen ipse dicit Reu
tere ad me et ego te suscipiam Ex
emplum in filio prodigo Luc. xv.
Secundo ostēdit suam caritatem
in hoc quod nobis bona diuersa contu
lit scilicet naturalia et tēporalia et spū
alia De bono naturali dicit Ecc.
xvij. Dedit dn̄s homini consiliū ad
deliberādum ne precipitanter age
ret sicut bruta animalia. Dedit
aures ad audiēdum quicquid profutu
rū sibi esset. Dedit linguā ad inter
rogandū si forsitā ignoraret. De
dit cor ad cogitandū quod vtile quid